

Крапки над часом

Олександр Чалий

Чорна крапка малює фінал,
Та історія ще не скінчилась,
Я ще міцно тримаю штурвал,
Хоча тіло від віку втомилось...

А ця крапка – як чорний граніт,
Закриває дорогу у часі,
Зупиняє величний політ,
Я ж другого не маю в запасі.

Тож малюю три крапки собі,
Щоб не згасла сподівана мрія,
Не піддамся вечірній журбі,
Поки в серці палає надія.

Бо три крапки – то наш оберіг,
Той що біль переплавить на силу,
І відкриє ще безліч доріг,
Які вітер дарує вітрилу.

Ці крапки як величний сигнал,
Як краплинки роси на світанку,
Бо три крапки – це ще не фінал,
Це продовження повісті зранку.